

M

ΜΑΒΛΗΣ Γαβριήλ, κάλλιτος Γραμματικός· Εξέδωκε διάφορα συγγράμματα περί ήθικῆς καὶ πολιτικῆς· Απέθανεν εἰς τὰ Παρίσια τὸ 1785.

ΜΑΓΑΣ, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως Πολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, ἡγεμὼν τῆς Κυρήνης, Παισ.

ΜΑΓΑΛΟΤΗΣ Λορέντσος, Ἰταλὸς, ἀπὸ τὴν Γώμην, περίφημος γραμματικός, τὸ σύγγραμμά του κατὰ ἀθέων τῶ ἐπροξένησε μεγάλην φήμην. Απέθανε τὸ 1712.

ΜΑΓΕΛΛΑΝΟΣ Φερδινάνδος, ἀπὸ τὴν Πορτογαλίαν, εἰς τῶν ἐνδοξοτέρων περιηγητῶν, τοῦ αἰῶνός του. Οὗτος μὴ εὐχαρισούμενος ἀπὸ τὸν βασιλέα του διὰ τὸν μικρὸν μηνιαῖον μισθὸν του, ὑπῆγεν εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ Αὐτοκράτορος Κάρλου. Τὸ 1519, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Σιβιλλίαν πόλιν τῆς Ἰσπανίας μὲ πέντε πλοῖα, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν Πλάταν ποταμὸν τὸ 1520, Μ. Χ. Ἐντεῦθεν πλεύσας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Πλάτα πρὸς μεσημβρίαν, κατὰ τὸ μῆκος τῶν παραθαλασσίων, εὔρε τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ πορθμὸν, καὶ διαπλεύσας αὐτὸν εὐτυχῶς, ἔσπευδε πλήρης ἐλπίδος εἰς τὸν μέγαν Ὠκεανὸν, ὅστις τότε πρῶτον ἐπλεύσθη, ὑπὸ Εὐρωπαϊοῦ πλοίου, καὶ ὠνομάσθη κακῶς ὑπὸ τοῦ Μαγελλάνου Εἰρηνικός. Αφ' οὗ ὅμως ἔφθασεν εἰς τὰ

δυτικὰ αὐτοῦ πέρατα, ἀνεκάλυψε τὰς Φιλιππίνας καὶ Λαδρόνας νήσους, ἧτοι κλεπτονήσους, ὅπου καὶ ἐφονεύθη ἐξ ἀτυχίας τὸ 1712, ὑπὸ τῶν ἀγρίων. Ἐτεῦθεν πλείοντες οἱ συνοπαδοὶ αὐτοῦ διενεκῶς πρὸς δυτμᾶς, ἔφθασαν εἰς τὰς Μαλούκας νήσους, τὸ ὅποιον ἐπροξένησεν εἰς τοὺς Πορτογάλλους θαυμασμὸν καὶ ἔκπληξιν.

ΜΑΓΕΡΒΑΛΗΣ, στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, ὅστις διώκει τὸ ἱππικὸν στρατευμα εἰς τὴν ἐν Κάνναις μάχην τὸ 216. Π. Χ. μετὰ τὴν μάχην ἐσυμδούλευσε τὸν ἀρχηστράτηγον Αννίβαν νὰ ὑπάγῃ νὰ πολιορκήσῃ τὴν Γώμην, ἀλλ' ὁ ἀρχηστράτηγος ἐπειδὴ δὲν τὸν ὑπήκουσε τῶ εἶπεν, σὺ ἤξεύρεις νὰ νικᾷς δὲν ἤξεύρεις ὅμως καὶ νὰ ὠφελῆσαι ἀπὸ τὴν νίκην.

ΜΑΓΝΙΝΤΙΟΣ, Γερμανὸς, ἀπὸ ἀπλοῦς στρατιώτης ἔφθασεν εἰς ἀνώτερα ἀξιώματα, ἀγαπώμενος παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσάντος εἰς τοσοῦτον, ὥστε εἰς μίαν ἐπανάστασιν τῶν στρατιωτῶν ἐσώθη κρυφθεὶς ὑπὸ τὴν Αλουργίδα του. Ὁμως ὁ Μαγνέντιος διὰ νὰ κηρυχθῆ Αὐτοκράτωρ ἐφόνευσε ἀσυνειδήτως τὸν εὐεργέτην του, καὶ διαδεχθεὶς τὸν θρόνον του, ἔγινε κύριος τῆς Γαλλίας, Ἰσπανίας, τῶν Βρετανικῶν νήσων, τῆς Ἀφρικῆς, Ἰλλυρίας, καὶ Ἰταλίας. Ἐκινήθη κατ' αὐτοῦ ὁ Κωνσάντιος πρὸς

ἐκδίκησεν, τὸν ὁποῖον ἐνίκησε καὶ διέφθειρε ὅλον τὸ σράτευμά του, αὐτὸς δὲ κατέφυγεν εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἦλθε καὶ ἐκ δευτέρου εἰς πόλεμον, ἀλλὰ πάλιν ἐνίκηθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Λογδούνον, ὅπου φονεύει τὴν μητέρα, τὸν ἀδελφόν, καὶ ὅλους τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἔπειτα τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὸ 358, εἰς ἡλικίαν 58. χρόνων. Ἦτον ἀνὴρ ἀνδρείος ἀλλὰ σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος, καὶ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν, ὅσις ἐμίανε τὰς χεῖρας του εἰς βασιλικὸν αἷμα.

ΜΑΓΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Αἰόλου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἑλλήνος, ἐβασίλευσεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Θεσσαλίας τὸ ὁποῖον ὑπ' αὐτοῦ ὠνομάσθη Μαγνησία. Τούτου οἱ ἀπόγονοι διαβάντες εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν καὶ βοηθήσαντες τοὺς Ἴωνας καὶ Αἰολεῖς, ξενοχωρουμένους τότε ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἔμειναν ἐκεῖ καὶ ἔκτισαν πόλιν παρὰ τὸν Μαίανδρον ποταμὸν, τὴν ὁποίαν ὠνόμασαν Μαγνησίαν.

ΜΑΓΝΗΣ Ἀθηναῖος, ποιητῆς κωμικῆς, τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, σύγχρονος τοῦ Ἐπιχάρμου. Συνέγραψεν ἑννέα κωμωδίας, καὶ ἐνίκησε τρεῖς εἰς τοὺς βεατρικούς ἀγῶνας. Ἀριστοφ.

ΜΑΓΝΩΝ, ἀδελφὸς τοῦ Αννίβου, ὅστις εὐδοκίμησε μετ' αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Κάνναις μάχην, καὶ ἔφερε τὴν εἰδήσιν τῆς νίκης εἰς τὴν Καρχηδόνα, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ παρουσιάζων εἰς τὸ μέσον τῆς Γερουσίας τρία φορτία ἀλόγων δακτυληδίων χρυσῶν, τὰ ὁποῖα ἐσύναξεν ἀπὸ τὰ δάκτυλα τῶν θανατωθέντων Ῥωμαίων· ἔπειτα τὸν ἔσειλαν εἰς τὴν Ἰ-

σπανίαν κατὰ τοῦ Σκηπίωνος, ὅσις ἐνίκηθη καὶ κατεδιώχθη εἰς τὴν νῆσον Μαγιόρκαν. Οἱ ἐγκάτοικοι τῆς νήσου ἐπιτειδιότατοι σπενδονίται, ἔρριψαν κατ' αὐτοῦ ἐν πλήθους πετρῶν, ὥστε τὸν ἐβίασαν νὰ φύγη ἐκεῖθεν, καὶ ἀπέρσεν εἰς τὴν νῆσον Μινόρκαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐκυρίευσεν τὴν Γένοβαν, καὶ ἐλθὼν εἰς πόλεμον ἐνίκηθη, καὶ πληρωθεὶς ἀπέθανε τὸ 203. Π. Χ.

ΜΑΖΟΥΚΕΛΗΣ Ἰωάννης, Ἰταλὸς, ἀπὸ τὴν Βριξίαν, σοφὸς γραμματικὸς, καὶ βιογράφος. Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ συγγραφέων Ἰταλῶν, ἰαλλ' ἀποθάνων τὸ 1765, δὲν ἔφθασε νὰ δώσῃ πέρας εἰς αὐτά.

ΜΑΘΟΥΣΑΛΛΑΣ, υἱὸς τοῦ Ἐνώχ, μακρόβιος. Ἡ Ἱερὰ Γραφή ἀναφέρει ὅτι οὗτος ἔζησεν 969. χρόνους καὶ ἀπέθανε τὸ 2348. Π. Χ. καθ' ὃν καιρὸν ἔγινε καὶ ἡ πάλγκόσμιος κατακλυσμὸς, ὅσις διήρκεσεν ἐν ὁλόκληρον ἔτος.

ΜΑΪΜΟΝΪΔΗΣ Μωϋσῆς, ἐνδοξὸς Ραββῖνος καὶ εἰς τῶν ἐνδοξοτέρων ἀνδρῶν τῶν Εβραίων. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Κόρδουβαν πόλιν τῆς Ἰσπανίας τὸ 1100. περιερχόμενος εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἔγινεν ἀρχίατρος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ Κάυρον τὸ 1139. ἀφῆκε δὲ πλῆθος συγγραμμάτων εἰς τὴν Ἀραβικὴν καὶ Εβραϊκὴν διάλεκτον.

ΜΑΪΜΟΪΝΑ, θυγάτηρ τοῦ Ολζᾶ, δωδεκάτη γυνὴ τοῦ Μωϋσῆ τοῦ προφήτου τῶν Ἀράβων τὸ 628. Μ. Χ. Αὐτὴ ἐξάθη τελευταία, καλῶτι ἔζησε πε-

ρισσότερον ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας γυναϊκάς του.

ΜΑΪΝΑΛΟΣ, υἱὸς τοῦ Λυκάονος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου λέγεται ὅτι ὠνομάσθη τὸ ἐν Ἀρκαδία ὄρος καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πόλις Μαίναλος .Παυσ.

ΜΑΪΝΙΕΝΟΝΑ Φραγγίσκα. Ανετράφη ἀπὸ τὴν μητέρα της εἰς τὴν φυλακὴν ἀφοῦ ἠλευθέρωθη ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὅπου εὗρίσκειτο ὁ πατήρ της, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατρός της ἐπιστραφεῖτα εἰς τὴν Γαλλίαν ἐνυμφεύθη τὸν ποιητὴν Σκαρόν· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της, τὸ 1660. ἔγεινε Κυβερνήτρια τῶν Παίδων τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου, καὶ τοσοῦτον ἠλκυσε κὴν ἀγάπην του, ὥσε τὴν ἐνυμφεύθη κρυφίως ζώσης τῆς γυναικός του· εἰς τοῦτο συνέτεινε μᾶλλον ὁ τρόπος της παρά ἡ ὠραιότης. Αφοῦ ἀπέθανεν ὁ Βασιλεὺς, ἀπέρασεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Κύρου, τὸ ὁποῖον αὐτὴ εἶχε κτίσει, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 1719.

ΜΑΪΡΟΣ Γάκωβος Ὁλλανδός, ἄριστος θαλασσοπόρος. Οὗτος περιέπλευσε τὴν Γῆν μετὰ τοῦ Κορνηλίου τοῦ Σουτένης. Μετέβησαν ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὸν Μέγαν, διὰ τινος νέου Πορθμοῦ ὅστις κεῖται μεταξὺ τῶν Νήσων Σταάτων, καὶ τῆς Πυρίνου Γῆς, καὶ ὠνομάσθη ὁμωνύμως μετὰ τὸν Μαῖρον. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ὠκεανῷ ἀνεκάλυψαν τὸ ἐκ τεσσάρων Νήσων συνιστάμενον Σουτένιον Ἀρχιπέλαγος, τὰ ἀρκτικά παραθαλάσσια τῆς νέας Γουϊνέας, τὴν μεγάλην Σουτενίαν Νῆσον, καὶ πολλὰς ἄλλας

μικροτέρας, ἐκτεινομένας κατὰ τὸ μέρος τῶν Μολουκῶν Νήσων. Ἐζη δὲ περὶ τὸν δέκατον ἑβδομον αἰῶνα, Μ. Χ.

ΜΑΪΡΗΣ Γιάκομος, περίφημος περιηγητής, Ὁλλανδός, ὅστις τὸ 1613, ἀνεχώρησε μετὰ δύο πλοῖα, καὶ τὸν ἀκόλουθον χρόνον ἀνεκάλυψεν ἕνα σενὸν πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε μετὰ τὸ ὄνομά του. Ἀπέθανε τὸ 164.

ΜΑΪΩΝ, υἱὸς τοῦ Αἰμῶνος ἀπὸ τὰς Θήβας, τὸν ὁποῖον ὁ Ἐτσοκλῆς ἔπριμψεν εἰς τὸν πρῶτον Θηβαϊκὸν πόλεμον μετὰ 50. Θηβαίους, ἀλλ' ὁ Τηδύς φονεύσας τοὺς συντρόφους του ἀφῆκεν αὐτὸν μόνον ζῶντα διὰ τὴν μνηύση εἰς τὸν Βασιλέα τὴν δυσυχῆ ἀποτυχίαν του. Ὅμ. Ἰλ.

ΜΑΪΩΡ Ἀράβιος σοφιστής. Ἐγραψε περὶ γάσεων βιβλία 13. σύγχρονος μετὰ τὸν Ἀψίνην καὶ Νικαγόραν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος.

ΜΑΚΑΡΕΪΣ, υἱὸς τοῦ Λυκάονος, ὁ κτίσας τὴν Πόλιν Μακαρίαν ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ἀπολδ.

ΜΑΚΑΡΪΑ, θυγάτηρ τοῦ Ἡρακλέους, ἡ ὁποία ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν της εἰς θάνατον διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν λοιπῶν πατριωτῶν της, ὅταν ἐξεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς εἰς τὰς Ἀθήνας· διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔθαψαν αὐτὴν μετὰ μεγάλην πομπήν.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ Μέγας, ἀπὸ τὴν Θηβαΐδα τῆς Αἰγύπτου. Ἐζη τὸ 380· Μ. Χ. μαθητὴς τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου, Μοναχός καὶ ἀσκητὴς τῆς Ἐρήμου,

ὅς τις διὰ τὴν μεγάλην ἀσκησιν, καὶ εἰς τὴν νεανικὴν του ἡλικίαν ἀκόμη τὸν ὠνόμαζαν παιδαριόγεροντα. Τὸ 40, ἔτος τῆς ἡλικίας του ἔγινε πρεσβύτερος· ἔζησεν εἰς τὴν Ἐρημὸν 60, χρόνους. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζονται 50· ὁμιλίαι, τινὲς λέγουσιν ὅτι τὰς συνέγραψεν ὁ Ἀντώνιος ὁ Συριστῆς, καὶ ὁ Μακάριος τὰς μετέφρασε, σώζονται καὶ μερικὰ συγγραμμάτια ἀσκητικὰ, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν ἑλληνισί εἰς τὰ Παρίσια, τὸ 1509.

ΜΑΚΕΔΩΝ υἱὸς τοῦ Οσύριδος, τὸν ὁποῖον ἐσυνώδευσε εἰς διαφοροὺς ἐκστρατείας. Διόδωρ.

ΜΑΚΕΝΤΙΟΣ Ἀλέξανδρος, Ἀγγλος περιηγητῆς καὶ Ἀστρονόμος ἄριστος. Οὗτος διὰ τῶν περιηγήσεών του ὠφέλησε μέγας τὴν Γεωγραφίαν. Ἐπροχώρησε μέχρι τῶν ἀρκτικῶν αἰγιαλῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τῆς παρ' αὐτὴν κρουσαλλομένης θαλάσσης, καὶ ἀπέδειξε διὰ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τὸ δυτικοδὸρειον διάπλους εὐχρηστος. Περιῆλθε προσέτι καὶ διὰ ξηρᾶς τὴν Ἀρκτικὴν Ἀμερικὴν μέχρι τοῦ μεγάλου ὠκεανοῦ. Ἐζη δὲ περὶ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα.

ΜΑΚΙΑΒΕΛΗΣ Νικόλαος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Φλωρεντίαν. Ἐστάθη μέγας πολιτικός καὶ Ἱστορικός. Συνέγραψε τὴν Ἱστορίαν τῆς Πατρίδος του, καὶ διάφορα ἄλλα συγγράματα. Ἀπέθανε τὸ 1547.

ΜΑΤΤΙΝΟΣ Μάρκος, Ὀπίλιος Σεβήρος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Εἰς τὰς ἀρχὰς ἦτο γεωργός, ἔπειτα κυνη-

γὸς ἀγρίων θηρίων, μετέπειτα Νοτάριος, ἐπιστάτης τοῦ Θησαυροῦ, καὶ τέλος Ἐπαρχος τοῦ Πραιτωρίου, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καρακάλα, ἐψηφίσθη Ἀυτοκράτωρ. Καταργᾶς ἐφαίνετο ὑπερασπιστῆς τοῦ δικαίου, εἰς ν' ἀπολάυσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ λαοῦ, ἔπειτα ὅμως ἐφάνη ὅτι ἐπροσποιεῖτο πρότερον, διότι ἔπραττεν ὄλως ἐναντία· ἠγόρασεν ἀτιμοτάτην τὴν εἰρήνην τοῦ πολέμου μετὰ τοῦ Ἀρταβάνου Βασιλέως τῶν Περσῶν· ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ εὐταξίαν εἰς τὸ στρατιωτικόν του, πλὴν τὰ τάγματα δυσαρεσημένα ἀπὸ τὸν κακόν του τρόπον, ἐκήρυξεν Ἀυτοκράτορα τὸν Ηλιογάβαλον τὸ 1218. Μ. Χ. αὐτός δὲ καταδιωκόμενος ἀπέρρασεν εἰς τὴν Καππαδοκίαν ὑπὸ σχῆμα χωρικοῦ, ὅπου γνωσθεὶς ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἀπεκεφαλίσθη.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΣ Αὐρήλιος, ἔγδοξος συγγραφεὺς Λατίνος, καὶ εἷς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀυτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Νέου. Συνέγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ τοῦ Κικέρωνος ἐνύπνιον τοῦ Σκηπίωνος, καὶ Κρονικῶν βιβλία 7, χρήσιμα διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Παλαιᾶς Ἱστορίας, ἀμφότερα δὲ χεῖρον μεγάλην ὑπόληψιν.

ΜΑΚΧΕΡΣΩΝ Γιάκομος, ἀπὸ τὴν Σκωτίαν. Ἐγεννήθη τὸ 1738, καὶ ἀπέθανε τὸ 1796. Συνέγραψε τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἕτερα.

ΜΑΛΑΧΙΛΣ, ὁ ἔσχατος μεταξὺ τῶν 12 ἑλασσόνων Προφητῶν. Θέλουσιν ὅτι κατήγετο ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλῶν,

Εγεννήθη ἐν Σοφᾶ, ὅπου καὶ ἐτάφη. Λέγουσιν ὅτι ἔζη εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀνακαινήσεως τοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, καθότι ἡ προφητεία του φαίνεται μετὰ τὴν ἀνακαινήσιν τοῦ Ναοῦ.

ΜΑΒΕΤΗΣ Βιργίλιος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Βολωνίαν, μθηματικὸς, Ἰατρός, καὶ Μουσικὸς. Ἀπήτησε μεγάλην φήμην διὰ τὰ Σὺγγραμμάτα του· ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τοῦ τετάρτου Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας εἰς διαφόρους πρεσβείας. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Βολωνίαν τὸ 1654.

ΜΑΔΕΪΒΗΣ Φραγγίσκος, ἑνδοξὸς Ποιητὴς Γάλλος. Ἐστάθη ἀνώτερος ἀπὸ ἄλλους τοὺς πρὸ αὐτοῦ ποιητὰς, καὶ τὸν ὀνομάζουν Πατέρα τῆς Γαλλικῆς ποιητικῆς. Εἶχεν ἐλάττωμα νὰ πτύη πολυλάκις διὰ νὰ ἐκφωνήσῃ μίαν ὠδὴν· τὰ ποιήματά του συνίστανται εἰς παραφράσεις τῶν Ψαλμῶν τοῦ Δαυΐδ, εἰς ὠδὰς, εἰς ἐπιγράμματα, ὅλα κάλλις. Ἀπέθανε τὸ 1556.

ΜΑΔΑΣΠΙΝΗΣ, Ἱστορικός τοῦ 17 αἰῶνος. Ἐγραψε τὴν Ἱστορίαν τῆς Φλωρεντίας, κλασικὸν σύγγραμμα με φήμην.

ΜΑΔΙΑΒΕΚΗΣ Ἀντώνιος. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Φλωρεντίαν, κάλλις φιλόσοφος· ἀπέθανεν τὸ 1714, καὶ ἀφιέρωσεν εἰς τὸ δημόσιον τὴν Βιβλιοθήκην του, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε μετὰ τὸ ὄνομά του.

ΜΑΔΠΙΓΓΗΣ Μαρκέλλος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Βολωνίαν· ἐγεννήθη τὸ 1628. Π. Χ. ἐχρημάτησεν ἑνδοξὸς ἀνατόμος καὶ ὑοτανικός, ἔκαμε διαφόρους ἀνακα-

λύψεις εἰς τὴν ἀνατομίαν, κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν σπλήνα· τὸ σύγγραμμά του περὶ τοῦ Σκώληκος τοῦ Μσταξίου θεωρεῖται ἐν ἀπὸ τὰ ἄξια λόγου. Οὗτος δυνάμει τῶν ἀξιολόγων του μικροσκοπίων παρετήρησε καὶ ἐξηκρίβωσε τὴν κατασκευὴν τῶν σπλάγχων, τὰς ἀδέννας καὶ τὰς τούτων ἐκκρίσεις. Ἐνησχολήθη δὲ εἰς αὐτὰ μετὰ τὸσον ἐνθερμον ζῆλον, ὥστε διεφύειρε τὴν υἰείαν του, καὶ συνέτεμε τὴν ζωὴν του. Ἀπέθανε δὲ τὸ 1694, εἰς τὴν Ῥώμην.

ΜΑΔΧΟΣ, ἀπὸ τὴν Φιλαδέλφειαν τῆς Συρίας· ἔζη τὸ 491. Μ. Χ. Ἐχρημάτησε σοφιστὴς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ φήμην τῆς ῥητορείας του μεγάλην, κατὰ τὸν Φώτιον. Ἦτον χριστιανός, συνέγραψεν Ἱστορίαν ἀπὸ τοὺς τελευταίους χρόνους τοῦ Λέοντος, ἕως εἰς τὸν θάνατον Ἰουλίου, περὶ τὸ 480, ὃ Φώτιος τὸν ἐπαινεῖ μεγάλως διὰ τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον σώζονται μόνον δύο ἐκλογαί.

ΜΑΜΕΡΚΟΣ, τύραννος τῆς πόλεως Κατάνης ἐν Σικελίᾳ, ὃς τις ἐνώθει μετὰ τῶν Καρχηδονίων, ἐναντίον τοῦ Τιμολέοντος, καὶ νικηθεὶς κατὰ κράτος, ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Συρακουσίων.

ΜΑΜΟΪΝ περίφημος Καλίφης τῶν Τατάρων. ἔζη περὶ τὸν δέκατον ὀγδοὸν αἰῶνα, Μ. Χ. διὰ προσαγῆς τούτου κατεμετρήθη ἐν τῇ Ἐρήμῳ Σαντζιάρ, μία μοῖρα τοῦ Μεσημβρινοῦ.

ΜΑΜΜΑΪΑ, ἡ Μήτηρ τοῦ Αυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Σεβήρου. Ἡρόδ.

ΜΑΝΑΙΧΜΟΣ, Ἀλωπεκοννήσιος, φι-

λόσοφος Πλατωνικός. Συνέγραψε περί φιλοσοφίας, καὶ εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Πλάτωνος βιβλία τρία.

ΜΑΝΑΙΚΜΟΣ Σικιώνιος, υἱὸς Αλκιβίου, ἢ Αλκιβιάδου, ἱστορικός ἐνδοξος. Ἐγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ μεγάλου Αλεξάνδρου.

ΜΑΝΑΣΣΗΣ, ἦτον υἱὸς τοῦ Ἐζεκίου, καὶ διάδοχος τοῦ βασιλείου τοῦ Ιούδα· ἐβασίλευσε τὸ 695. Π. Χ. Ἐπαιδεύθη ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀσέβειάν του, παραδοθεὶς αἰχμάλωτος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Μεροδάχ βασιλέως τῆς Βαβυλωνος, ὕστερον, ἀπὸ δέκα χρόνους ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὸν θρόνον του, παρέτεινε τὴν βασιλείαν του ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν βασιλέων Ιούδα· εὐρίσκεται μία προσευχὴ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Μανασσῆ. Ὁ συγγραφεὺς ἔλαβε τὴν ὕλην εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς δευτέρας τῶν παραλειπομένων.

ΜΑΝΔΑΝΗ, θυγάτηρ τοῦ Ασυάγου, βασιλέως τῆς Μηδίας, καὶ γυνὴ τοῦ Καμβύσου, ἡγεμόνος τῆς Περσίας, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐγέννησε τὸν Μέγαν Κύρον.

ΜΑΝΔΕΒΙΛΛΗΣ-ΙΩΝ, Ἰππεὺς Ἀγγλος, περιφημώτατος περιηγητὴς τοῦ αἰώνος του. Οὗτος ἀπεδήμησεν ἀπὸ τῆς πατρίδος του, ἐπιθυμῶν νὰ ἰδῆ τόπους ξένους, καὶ τὰ ἀξιόλογα τῆς Ἀσίας. Ἐγινε πρῶτον ὑπομίσθιος τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Σουλτάνου, ἔπειτα τοῦ ἐν Καθαί-Χάνη, ὅτε αὐτὸς ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Μανσούου. Ἀπέθανε δὲ τῷ 1371. ἐν τῇ παρά τῷ ποταμῷ Μάας-Λυττίχη. Τὴν περιήγησιν αὐτοῦ

συνέταξε, καθὼς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, ἐκ παλαιῶν χρονικῶν καὶ μυθιστοριῶν τῶν σαυροφόρων. Ἐζη δὲ περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος.

ΜΑΝΔΡΑΒΟΥΛΟΣ, Σάμιός τις, ὅστις λέγεται, ὅτι εὐρὼν ποτὲ ἓνα θησαυρὸν ἀφίερωσεν ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἡρας, τὸν μὲν πρῶτον χρόνον ἐν χρυσοῦν πρόβατον, τὸν δεύτερον ἐν ἀργυροῦν, καὶ τὸν τρίτον ἐν χαλκοῦν, ἀφοῦ καὶ παροιμία ἐπὶ Μανδραβούλου τὸ πρᾶγμα. Λουκ.

ΜΑΝΔΡΟΚΛΕΗΣ, τέκτων Σάμιος ὁ κατασκευάσας τὴν γέφυραν ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, ὅτε διέβησαν τὰ Περσικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΜΑΝΕΘΗΣ, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν, ἀνὴρ σοφός, ἐγνώριζε καλὰ τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον, τὴν Ἑβραϊκὴν, Λατινικὴν, καὶ Χαλδαϊκὴν. Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς Πισοῖας, τὴν ζωὴν τοῦ Δάντε Πετράρχου, καὶ ἄλλα διάφορα. Ἀπέθανε τὸ 1459.

ΜΑΝΕΘΩΝ, περίφημος φιλόσοφος, καὶ ἱστορικός, ἐγεννήθη εἰς τὴν Διόσπολιν, πόλιν τῆς Αἰγύπτου. Ἦνθει τὸ 260. Π. Χ. ἐσάθη ἀρχιερεὺς εἰς τὴν Ἡλιούπολιν. Ἠκμαζεν εἰς τοὺς χρόνους Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου μετὰ τὸν Βηρωσσόν. Συνέγραψεν οὗτος ἐν Αἰγυπτιακὸν Χρονικὸν εἰς τρία βιβλία, τῶν ὁποίων σώζονται λείψανα τινὰ αποτελεσματικὰ, ἤτοι περὶ τῆς δυνάμεως τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀσέρων, ἐκδ. μετὰ τῆς Λατινικῆς μεταφράσεως.

ΜΑΝΕΡΩΣ, υἱὸς μοναγενῆς τοῦ πρώ-

του και ἀρχαιοτάτου βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων, ὅσις ἀποθανὼν ἀώρως ἐθρηκήθη μεγάλως ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, διὸ καὶ ἐπεκράτησεν ἐν Αἰγύπτῳ θρηνητικὸν ᾄσμα ὑπὸ τοῦτο τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἦτο τὸ αὐτὸ μὲ τὸ παρ' Ἑλλήσι Λίνον λεγόμενον. Ἡρόδοτος.

ΜΑΝΛΙΟΣ, Καπιτολίνος, περίφημος Ρωμάνος. Ὄταν οἱ Γάλλοι ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Βρέννου καύσαντες τὴν Ρώμην ἐπροσπαθεύσαν νὰ κυριεύσωσι τὸ Καπιτόλιον, (παλαιὰ οἰκοδομὴ τοῦτο, καὶ ναὸς εἰς τὴν Γώμην.) Ἐστάθη ὁ πρῶτος, ὅσις τοὺς ἐμπόδισε· καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβεν αὐτὸ τὸ ἐπίθετον Καπιτολίνος καὶ ὑπερασπιστῆς τῆς πολιτείας· ἔπειτα διὰ πολιτικὰς ὑποψίας κατεδικάσθη, καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς ἓνα κρημνὸν, καὶ οὕτω ἔλαβε τὸ τέλος τὸ 384.

ΜΑΝΛΙΟΣ Τορκιάτος, πολλὰ εὐφυῆς ἀλλ' ἄμοιρος εὐγλωττίας. Ὁ πατὴρ του τὸν εἶχε στείλει εἰς τὴν ἐξορίαν ἀδίκως· ὁ Δήμαρχος Μάρκος, Πομπούνιος ἐπειδὴ τὸν ἐπροσκάλεσε νὰ ἀπολογηθῆ περὶ αὐτῆς τῆς ἀδίκου καταδίκης τοῦ υἱοῦ του, ὁ υἱὸς μὴ ἀνεχόμενος νὰ καταδιώκεται ὁ πατὴρ του, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Δήμαρχον μὲ τὴν σπάθην καὶ τὸν ὑπεχρέωσε νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὸν πατέρα του. τότε ὁ Δήμαρχος βλέπων τὸ μέγα σέβας τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐχειροτόνησε γάλαρχον. Ὄταν οἱ Γάλλοι ἐπυρρίπταν εἰς πόλεμον, εἷς ἐξ αὐτῶν ἔλθων εἰς τὸ μισθὸν ἐζήτησε τὸν ἀνδρειότερον εἰς μονομαχίαν, τὸ ὁποῖον δεχόμενος εὐχαρίστως ὁ Μάνλιος καὶ μονο-

μαχήσας τὸν ἐθανάτωσε, καὶ λαβὼν τὸν σρεπτὸν ἀπὸ τὸν λαιμὸν τοῦ νεκροῦ Γάλλου τὸν ἐφόρεσε, καὶ ἔκτοτε ὠνομάσθη Τορκιάτος ἢ σρεπτοφόρος καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ καταγόμενοι, πρὸς μνήμην τῆς λαφυραγωγίας τοῦ σολισμοῦ· καθότι Τόρκυς ὠνομάζεται ὁ σρεπτὸς παρὰ τοῖς Ρωμαίοις· καὶ τότε μὲν οὕτως ἔφυγον οἱ ἐχθροί. Ἐπειτα ἔγινε καὶ Δικτάτωρ, καὶ ἔπειτα Ἰπατος τὸ 340. Π. Χ. εἰς τὸν πόλεμον τῶν Λατίνων· ὀργισθεὶς δὲ κατὰ τοῦ υἱοῦ του, διότι ἐμονομάχησε παρ' ἀδείας τοῦ πατρὸς τὸν ἐθανάτωσε.

ΜΑΝΟΖΗΣ Ἰωάννης, ἐπειθήδειος ζωγράφος, Ἰταλός. Ὁ μεγαλοπρεπῆς Λορέντσος τῷ ἔδωκε τὸ πλάτιόν του νὰ τὸ σολίσῃ κατὰ τὴν θέλησίν του, καὶ τὸν ἐφιλοδώρησε μεγαλοπρεπῶς. Ἀπέθανε τὸ 1636.

ΜΑΝΟΥΖΙΟΣ Πάριλος, ἐνδοξὸς τυπογράφος, καὶ καλὸς γραμματικὸς, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Βενετίαν. Ἐξέδωκε διάφορα συγγράμματα περὶ τῶν Κωμικῶν Ρωμάνων, καὶ περὶ τῶν νόμων τῆς Γερουσίας. Ἀπέθανε τὸ 1574.

ΜΑΝΟΥΪΛ Φιλῆς ὁ Εφῆσιος, ἀκμάσας ἐπὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου τοῦ Νέου. Συνέγραψε περὶ ζώων ιδιότητος, περὶ Ναυτηλίας καὶ ἕτερα. Ἐξῆ τὸ 1300. Μ. Χ.

ΜΑΝΟΥΪΛ Μοσχόπουλος, ἀπὸ τὴν Κρήτην. Ἐγραψε σχόλια εἰς τὰ δύο πρῶτα βιβλία τῆς Ἰλιάδος, εἰς τὸν Ἡσίοδον, καὶ εἰς τὰ Ἡρωϊκὰ τοῦ Φιλοστράτου, καθὼς καὶ διάφορα γραμματικὰ συγγράμματα, τῶν ὁποίων τὸ ἐν ἐπιγράφεται Ἐρωτήματα.

ΜΑΝΟΥΪΛ Παλαιολόγος, εβασίλευσεν ἀπὸ τὸ 1391, ἕως τὸ 1425. Ἐγραψε πρὸς τὸν τρίτον υἱὸν τοῦ Ἰωάννην ὑποθήκας βασιλικῆς ἀγωγῆς εἰς ἑκατὸν κεφάλαια· ἦτον εἰς ἄκρον φιλολόγος, ἄφησε διάφορα Θεολογικά, καὶ Ἠθικά συγγράμματα, ὁ κατάλογος τῶν ὁποίων εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην τοῦ Φαβριάνου.

ΜΑΝΟΥΪΛ Λεωσολοῦς Βυζάντιος, εἰς τῶν ἐπιστῆμων καὶ πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, οἵτινες καταλιπόντες τὴν δουλωθεῖσαν πατρίδα των κατέφυγον εἰς τὴν Ἰταλίαν.

ΜΑΝΟΥΪΛ Βρυέντιος. Ἐγραψε περὶ τὰς ἀρχαίς τοῦ ἰδ' αἰῶνος ἀρμονικά, ἢ περὶ μουσικῆς. Ἐζη τὸ 1320. Μ. Χ.

ΜΑΝΤΕΝΙΑΣ Ἀνδρέας, Ἰταλός, κάλλιτος ζωγράφος, καὶ γλύπτης· τὸ περιφημότερον ποίημά του εἶναι ὁ Τρισύφος τοῦ Κεῖσαρος. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Μάντοβαν τὸ 1517.

ΜΑΝΤΙΝΕΪΣ, υἱὸς τοῦ Λυκάονος ἐξ Ἀρκαδίας, ὅστις λέγεται ὅτι ἔκτισε τὴν πόλιν Μαντίνειαν. Ἀπολδρ.

ΜΑΝΦΡΕΔΗΣ, υἱὸς φυσικὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Φιδερίκου τοῦ 6'. ὅστις ἐφαρμάκωσε τὸν Κουράδον υἱὸν νόμιμον τοῦ ἰδίου Αὐτοκράτορος, καὶ ἔγινεν ἐπίτροπος τοῦ Κουραδίου υἱοῦ τοῦ Κουράδου· μετὰ τὸ μέσον αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Μανφρέδης ἐκυρίευσε τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Νεάπολιν, ἀλλ' ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Κάρλον Γάλλον τὸ 1266. πλησίον τοῦ Βενεβέντο τῆς Ἰταλίας, ὅπου καὶ ἐφονεύθη.

ΜΑΝΦΡΕΔΗΣ Εὐστάθιος, Ἰταλός, ἀπὸ τὴν Βολωνίαν, ἐχρημάτισε Προφῆσω τῆς Μαθηματικῆς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς πατρίδος του. Ἦτον περίφημος Ἀστρονόμος, Ἀρχιτέκτων, καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς καλητέρους Ποιητάς τῆς Ἰταλίας, ἐξέδωκε καὶ συγγράμματα τῆς Μαθηματικῆς, καὶ Ποιητικῆς.

ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ, Μάρκος, Αὐρήλιος Βαλέριος, υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου, καὶ Γαμβρὸς Μαξιμιανοῦ τοῦ Γαλλερίου. Ἐἶχε κάμει ὁ Πατὴρ του παραίτησιν εἰς αὐτὸν, τὸ 306. Π. Χ. ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἐβίασε τὸν Σεβῆρον νὰ κατακλεισθῆ εἰς τὴν Γαβένην, Πόλιν τῆς Ἰταλίας, καὶ τὸν ἐφόνευσε παρὰ τὰς ὑποσχέσεις του, ἀνέλαβε πάλιν ὁ Πατὴρ τὸ σκῆπτρον· ἐκ τούτου ἐκινήθη κατ' αὐτοῦ ὁ Μαξιμιανὸς Γαλλέριος, καὶ νικηθεὶς ἔφυγε, καὶ οὕτως ἠλευθερώθη ἡ Ἰταλία ἀπὸ τὰς διχονοίας πατρὸς, καὶ υἱοῦ. Καταφυγὼν δὲ ὁ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκούλιος εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐφονεύθη ἐκεῖ· ἔπειτα ὁ Μαξέντιος ἐκυρίευσε τὴν Ἀφρικὴν, ἐδίωκε πανταχόθεν τοὺς Χριστιανούς, ἐκήρυξε πόλεμον ἐναντίον τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ θέλων νὰ περάσῃ τὴν Γέφυραν τοῦ Τιβέριως Ποταμοῦ, ἐχαλάσθη ἡ γέφυρα καὶ ἐπνίγη εἰς τὸν Ποταμόν. Οὗτος ὁ Αὐτοκράτωρ ἦτον κακὸς τρόπος, καὶ ἀγύμναστος, καταγιγνώμενος εἰς τὰς ἡδονὰς καὶ ἀσωτίας· ἀτίμαζε τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν, ἐθανάτωνε ἀδίκως τοὺς Γερούσιαζὰς διὰ μισ-

ράζων τὰ πλούτη των εἰς τοὺς στρατιώτας διὰ νὰ τὸν ἀγαπῶσι εἰς τὰς καταχρήσεις του· ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τοὺς στρατιώτας, νὰ κατακόψωσι τοὺς πολίτας· καὶ ἐν γένει ἔπραξε μεγάλα κακά, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ρώμην, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἰταλίας. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του συνέβη καὶ μεγάλη ἔλλειψις τροφῆς.

ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ Ερκούλιος, Μάρκος Αὐρήλιος Βαρέλιος· Ἐγεννήθη πλησίον εἰς τὸ Σίρμιον, Πόλιν περίφημον εἰς τὴν Σλαβωνίαν, τὸ 250· Μ. Χ. ἀπὸ ποταπὴν οἰκογένειαν· ἐσάθη στρατιώτης τοῦ Διοκλητιανοῦ, ὅστις τὸ 286, τὸν ἔκαμε συγκοινωνόν του καὶ τῷ ἔδωκε μέρος τῆς βασιλείας του, ἐπολέμησε κατὰ τῶν Βαρβάρων καὶ τοὺς ἐνίκησε· ἔπειτα κατέφυγεν εἰς τὴν Γαλλίαν εἰς τὸν Κωνσαντῖνον Γαμβρόν του, ὅστις εἶχε τὴν θυγατέρα του, τὴν ὁποίαν ἠνάγκασε νὰ παραδώσῃ τὸν ἄνδρα της ἀφοῦ ἀνοίξῃ τὴν θύραν τοῦ Παλατίου τῆς τὴν ἐπομένην νύκτα, ἀλλ' αὐτὴ εἰδοποίησε τὰ πάντα εἰς τὸν σύζυγόν της, ὅστις διώρισεν Εὐνοῦχον νὰ κοιμηθῇ εἰς τὴν κλίνην του· ὁ Μαξιμιανὸς ἔλθων διὰ νυκτὸς φονεύει τὸν Εὐνοῦχον νομίζων αὐτὸν Κωνσαντῖνον, καὶ οὕτω συλληφθεὶς ἐθανατώθη. Ἦτον στρατηγὸς ἀξιότατος, ἀλλὰ ἀπάνθρωπος, καὶ αὐτόχρομα κακία.

ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ Γαλλέριος Βαλέριος, ἔγεννήθη πλησίον τῆς Σαρδικῆς ἀπὸ πτωχικὸν γένος. Εἰς τὴν νεότητά του, ἐφύλαττε ζῶα, ἔπειτα ἔγινε στρατιώτης

ὁ Διοκλητιανὸς τὸν ὠνόμασε Καίσαρ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τὸ 292. μ. Χ. καὶ τῷ ἔδωκε τὴν κόρην του Βαλερίαν εἰς γυναῖκα. Οὗτος ἐπολέμησε τοὺς Γότθους, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπολέμησε καὶ τὸν Νέρωνα τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν, καὶ ἐνίκηθη τὸ 297. ἔπειτα ἦλθεν εἰς τὸν Διοκλητιανὸν νὰ λάβῃ ἑτέραν δύναμιν, ἀλλὰ ὑπέπεσεν εἰς ὀργήν, ὅθεν ἐπιστραφεὶς ὕστερον, ἐπολέμησεν ἐκ δευτέρου, καὶ κατέκοψε τοὺς Πέρσας, ἐκυρίευσεν τὸ στρατόπεδον, τοὺς θησαυροὺς, τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ παιδία των· ἐκηρύχθη Αὐγούστος, καὶ διοικοῦσε, καθὼς ὁ Νέρων· ὅστις τῶν ὑπηκόων του δὲν ἐπλήρονε τὸν ὑπέρμετρον φόρον του, ἐτιμωρεῖτο σκληρῶς, ἐβίαζε τὸν καθένα νὰ δίδῃ λογαριασμὸν τῆς κατασάσεώς του, καὶ ὅσους ὑποπτεύετο ὅτι δὲν ἐμαρτύρουν τὴν ἀλήθειαν, ἄλλους ἔκαιεν, ἄλλους ἐσάφρωνε, καὶ ἄλλους ἔρριπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅθεν οἱ Ρωμαῖοι διὰ ταῦτα ἐκήρυξαν Αὐτοκράτορα τὸν Μαξέντιον, ὅστις τὸν ἐδίωξεν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, τὸ 306. φεύγων ἐκυριεύθη ἀπὸ ἓν πάθος ἐλκῶδες εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Εἶχε τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ βλέμμα ἄγριον, καθὼς καὶ τὴν ψυχὴν· ἀπέθανε τὸ 311.

ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ Γαλλέριος Βαλέριος, ποιμὴν. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰλλυρίαν· ἦτον ἀνεψιὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ Γαλλερίου, ἔλαβε τὸ ὄνομα Καίσαρ ἀπὸ τὸν Διοκλητιανὸν τὸ 305. καὶ τὸ Αὐγούστος μετὰ τρεῖς χρόνους. Ἦτον ἄνθρωπος κακότητος· ἐκινήθη κατὰ τῆς Ἀρμενίας,

ὅτι ἦσαν χριστιανοί. Τὸ 312, ἐφθόνησε
καὶ Δικίνιον, καὶ ἐκίνησε πόλεμον κατ'
αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ἐνίκηθη μεταξὺ Η-
ρακλείας καὶ Ανδριανουπόλεως, τὸ 313.
καὶ φεύγων ἐκεῖθεν, ἐφόνευσε πλῆθος Ι-
ερέων ἐθνικῶν· καὶ πάλιν καταδιωκόμε-
νος βιαίως, ἠσθένησε καὶ ἀπέθανε. Ἐπὶ
τῆς βασιλείας του τὰ προτερήματά του
ἦσαν ἡ μέθη καὶ ἡ κακία.

ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ, Γάιος Ιούλιος Βέρος.
Ἐγεννήθη τὸ 173. Μ. Χ. εἰς χωρίον τῆς
Θρακίας· ἦτον υἱὸς χωρικοῦ τινος Γότ-
θου, ποιμῆν προβάτων, ἔγινε στρατιώ-
της, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Αὐτο-
κράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Σεβήρου, πρῶ-
τος αὐτὸς ἀναγορευθεὶς μὲ μόνην τὴν
ψηφον τῆς στρατίας, χωρὶς νὰ τὸν ψη-
φίσῃ καὶ ἡ Σύγκλητος, μήτε νὰ τὸν
δεχθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν ὡς μέλος. Ἐ-
γινε διάδοχος τὸ 235. ἦτον στρατηγὸς
καλὸς, ἀλλ' Αὐτοκράτωρ ἀναξιώτατος·
ἔπραξε πολλὰ κακὰ, καὶ ἐφόνευσεν ὑ-
πὲρ τὰς 4000. ἀνδρῶν, προφασιζόμε-
νος ὅτι ἦσαν κατ' αὐτοῦ συνωμόται· ἀπὸ
τὰς μεγάλας του κακίας τὸν ὠνόμασαν
Κύκλωπα καὶ Φάλαριν· ἐθυσίαζεν ἀ-
σπλάγχχνως τοὺς χριστιανούς· ἡ θηριωδία
του ἦτον ἀνυπέροβητος· ἀναφέρεται εἰς
τὴν Ἱστορίαν ὡς Γίγας. Ἡ σωματικὴ
του δύναμις ἦτον παράδοξος, μόνος ἤμ-
πόρει νὰ κινήσῃ μίαν ἄμαξαν φορτωμέ-
νην· ἔτριβε τοὺς λίθους μεταξὺ τῶν
δακτύλων του εἰς λεπτά, καὶ ἔσχιζε
τὸ δένδρον μὲ τὰς χεῖράς του. Κινήσας
δὲ πόλεμον κατὰ τῶν Γερμανῶν, καὶ
ἐνίκησας αὐτοὺς μετὰ μεγάλης εὐτυχίας,

ἀνηγορεύθη Ἰμπεράτωρ· τὰ ὁποῖον εἶναι
νῦν τῶν Βασιλέων ὄνομα, πρότερον ὁ-
μως ἐδίδετο εἰς τοὺς ἀρίστους στρατηγοὺς·
Μετὰ ταῦτα δὲ ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς στρα-
τιώτας του εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐν τῇ πό-
λει Ἀκυληΐα· τὸ 238. εἰς ἡλικίαν 65.
χρόνων. Ἐφονεύθη δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ
υἱὸς του πολλὰ νέος ὢν, συμβασιλεύσας
μετὰ τοῦ πατρὸς του τρία ἔτη καὶ ὀ-
λίγας ἡμέρας.

ΜΑΞΙΜΟΣ ὁ Πλανούδης, μοναχός.
Ἐζη τὸ 1353. Μ. Χ. εἰς τὴν Κωνσταν-
τινούπολιν, εἰς ἀπὸ τοὺς πεπαιδευμέ-
νους τοῦ αἰῶνός του, τὸν ὁποῖον Ἀνδρό-
νικος ὁ Παλαιολόγος ἔσειλε πρέσβυν
εἰς τὴν Βενετίαν, νὰ φιλιώσῃ αὐτοὺς
μετὰ τῶν Γραικῶν· τὸ 1327. ἐπέσρεψε
καὶ ἔζησεν ἕως τὸ 1353. Συνέγραψε δι-
άφορα, καὶ μεταφράσεις ἐκ τοῦ Λατι-
νικοῦ. Ἐξεδόθησαν κεφάλαια τέσσαρα
Α' περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος. Β' εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον
καὶ Παῦλον. Γ' Λόγος εἰς τὴν Θεόσω-
μον ταφὴν τοῦ Σωτῆρος. Δ' Ἐπιγραφαὶ
ἐγκωμιαστικαὶ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου
Ανδρέου. Ε' Βίος Αἰσώπου. ς' Σύναξις-
Ἀνθολογίας, καὶ ἄλλα διάφορα.

ΜΑΞΙΜΟΣ ὁ Βυζάντιος, φιλόσοφος,
ἔζη τὸ 363. Ἐχρημάτησε διδάσκαλος
τοῦ Αὐτοκράτορος Ιουλιανοῦ, ὅστις εἶναι
ἄλλος παρὰ τὸν Ἐφέσιον Μάξιμον, ὁ
ὁποῖος ἐτάθη καὶ αὐτὸς διδάσκαλος τοῦ
Ιουλιανοῦ. Ἀπὸ τὰ συγγράμματά του,
σώζεται ἓν Ἀστρολογικὸν ποίημα, καὶ
ἄλλα διάφορα.

ΜΑΞΙΜΟΣ ἀπὸ τὴν Τύρον, σοφιστής,

καὶ Πλατωνικὸς φιλόσοφος, ἔζη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀντωνίου καὶ Κομμόδου. Τὸ 180. Μ. Χ. ἦλθεν εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἔγραψεν ἑπτὰ λόγους, ἢ διαλέξεις διαφόρων ὑποθέσεων· διέτριψε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Ελλάδα. Τὰ σωζόμενα συγγράμματά του, ἐπαινοῦνται διὰ τὴν Ἀττικὴν τῶν εὐφράδειαν. Ἐξεδόθησαν εἰς τὰ Παρίσια τὸ 1551, καὶ ἐν Λονδίῳ τὸ 1744.

ΜΑΞΙΜΟΣ, ἐπονομαζόμενος Ομολογητῆς, Κωνσταντινουπολίτης· Κατ' ἀρχὰς ἐχρημάτισε μουσικὸς Γραμματεὺς Ἡρακλείου τοῦ Ἀυτοκράτορος· ἔπειτα ἄφησε τὴν Βασιλικὴν αὐλὴν, καὶ ἔγινε μοναχὸς, καὶ ἡγούμενος εἰς τὸ ἐν Χρυσουπόλει μοναστήριον τῆς Μονῆς· ἐκεῖθεν ἀπέρασεν εἰς τὴν Ἀφρικὴν, διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν αἵρεσιν τῶν μονοθελητῶν, ὅπου ἔπαθε καὶ πολλὰ παρὰ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ἐξωρίσθη εἰς διάφορα μέρη, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 662. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζονται ὑπὲρ τὰ 50. βιβλία, Ἐκκλησιαστικά, ἀσκητικά, καὶ ἐπιστολαί· ἐξεδόθησαν εἰς τὰ Παρίσια τὸ 1675.

ΜΑΞΙΜΟΣ, ἀπὸ τὴν Ἡπειρον, παιδαγωγὸς τοῦ Ἀυτοκράτορος Ιουλιανοῦ· δύο ὁμώνυμοι ἐχρημάτησαν παιδαγωγοὶ τοῦ Ιουλιανοῦ, ὁ εἰς ἀπὸ τὴν Ἡπειρον καὶ ὁ ἕτερος ἀπὸ τὴν Ἐρεσον. Συνέγραψε ποίημα εἰς 610. σίχους ἐπιγραφόμενον περὶ Ἀπαρχῶν, τὸ ὁποῖον σώζεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην τοῦ Φαβρικίου.

ΜΑΡΆΘΗΣ, Γάλλος, κακόδουλος καὶ ραδιοῦργος πολιτικός. Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀποστασίας τῶν Γάλλων ἐπεθύμει τὴν ἐξόντωσιν τοῦ λαοῦ, μόνον ὅτι εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐφαίνετο ὑποκρινόμενος, ὅτι ἐπαγρυπνεῖ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

ΜΑΡΆΘΗΣ Κάρλος, περίφημος ζωγράφος, κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν ζωηρότητα τοῦ σώματος· ἀπέθανεν εἰς τὴν Γώμην τὸ 1713.

ΜΑΡΆΛΔΗΣ, Γιάκομος, ἔνδοξος μαθηματικός καὶ ἀστρονόμος. Συνέγραψε διαφόρους ἐπιστολάς, περὶ ἀστρονομίας, αἱ ὁποῖαι εὕρισκονται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὰ Παρίσια. Ἀπέθανε τὸ 1729.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ .